

телекы съѣзъ съ Франкы-ты. Въ 825 г. пакъ друго посланство отъ Българскѣ странѣ отишло за да опрѣдѣли и установи прѣдѣлы-ты между Франкско-то царство и Българскѣ-тѣ земѣ въ Паноніѣ. На най-сѣтнѣ въ 826 г. и трете посланство было испроводено да иска или опрѣдѣленіе на границы-ты или да объяви отъ Българскѣ странѣ бой на Франкы-ты. Слѣдъ нѣколко прѣнія Мортагонъ ся рѣшилъ за послѣдне-то, и въ 827 г. прѣминѣлъ прѣзъ рѣкѣ Дравѣ въ Паноніѣ, а оттамъ нападнѣлъ на Франкскы-ты области, т. е. влѣзъ въ оныя мѣста, за които бѣше ся породило прѣніе и въ които живѣяхъ казаны-ты Славенскы племена, та гы прѣвзелъ и покорилъ подъ Българскѣ власть. Лудовикъ ся дигна противъ Българы-ты за да гы изгони, нѣ по-неже неможя никакъ да успѣе въ боя, той ся върна назади, а Българе-ти сполучихъ да распространять власть-тѣ си и да разширять прѣдѣлы-ты на земѣ-тѣ си въ Паноніѣ да достигать отъ Будинъ до изворы-ты на р. Тиссѣ и отъ другѣ-тѣ странѣ на Дунава, между Тимокъ и Сърбскѣ Моравѣ.

Въ тыя врѣмена Христіанство-то ся сѣяше отъ прѣселенцы-ты Христіаны и тѣхны проповѣдницы измежду Тисескы-ты Българы, отъ които мнозина бѣхъ пріяли Христовѣ-тѣ Вѣрѣ; а Мортагонъ, като небѣше никакъ расположенъ камъ това свято нѣщо, наказа съ лютѣ смѣръть мнозина отъ новообращены-ты Българы и отъ проповѣдницы-ты имъ. Въ число-то на послѣдни-тые былъ и Едренскый Епископъ, Еммануилъ, който прія мѣченическый вѣнецъ за